

Sådan foregår det, når du ringer til en Kommune

I en kommune i Danmark sidder Børne-og ungerådgiveren Line klar til at tage telefonen, når den ringer:

Line: "Hej, du taler med Line fra Kommunen. Hvem taler jeg med?"

Frederik: "Hej, det er Frederik"

Line: "Hej Frederik. Vil du fortælle mig lidt om, hvorfor du ringer?"

Frederik: "Min far drikker meget alkohol. Nogle gange kører han væk uden at sige det og kommer først hjem lang tid efter, hvor han er fuld. Min mor og far råber meget ad hinanden. Jeg kan nogle gange høre min mor græde, når jeg er gået i seng og skal til at sove. Jeg er rigtig ked af det, fordi jeg føler sjældent, jeg er sammen med min 'rigtige' far. Nogle gange falder han og slår sig, når vi er ude. Det er pinligt. Jeg ved ikke helt, hvad jeg skal gøre."

Line: "Tak, fordi du fortæller mig det, Frederik. Jeg kan godt forstå, du har det svært! Må jeg høre lidt mere om din mor? Har du talt med hende eller andre voksne, du er tæt på, om din far?"

Frederik: "Jeg føler ikke, jeg kan tale med hende om det. Hun er på arbejde, og derhjemme skal hun lave alting. Jeg vil ikke være til besvær og give hende fere problemer. Min lillesøster har mest brug for min mor."

Line: "Du lyder som en betænksom dreng, der passer godt på din familie. Men det er også vigtigt, at du har det godt og ikke skal bekymre dig. Har du fortalt de ting, du fortæller mig, til en anden voksen?"

Frederik: "Nej, ikke rigtigt. Jeg synes, det er lidt pinligt."

Line: "Tak for din ærlighed, Frederik. Jeg vil gerne invitere dig og dine forældre til en samtale med mig eller en af de andre, der arbejder her i kommunen. Det er nemlig ret vigtigt, at vi får talt med dine forældre om det, du synes er svært, så du kan få det bedre. Hvis du har det bedst med at komme her med din mor til en start, så gør vi det, men vi skal også tale med din far."